

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 163.

V Ljubljani, v torek 21. julija 1891.

Letnik XIX.

Kdo seje prepír?

I.

Vsak zaveden Slovenec, ki redno in pazljivo čita slovenske liste, prepričan je na žalost svojo, da divjá med nami, osobito na Kranjskem, ne le „nesrečen oseben prepír“, temveč načelen boj mej liberalno in konservativno stranko. Razdeljeni smo popolnoma v dva nasprotna si tabora, ker „prt je med nami prerezan“. Že nekaj let je tlela žrjavica pod pepelom, le z velikim trudom posameznih rodoljubov bil je navidezno pogašen ogenj domačega boja, ki je zadnji čas vplamtel iz nova narodu v škodo, skupnemu našemu nasprotniku v posmeh in veselje.

Dolžni smo ne le svojemu poklicu, v višji meri narodu, kateremu žrtvujemo svoje duševne in gmotne moči iz ljubezni in prepričanja, da čitateljem svojim v glavnih potezah označimo vzroke, iz katerih se porajajo nasprotja, vzbujajo strasti in širi razdor med vse sloje prebivalstva. Ni pa naš namen, da opišemo z zgodovinsko natančnostjo razvoj tega boja, naštejemo vsa posamezna bojišča, kjer smo si stali nasproti, navedemo vsa imena obojestranskih vojskovedij in njihovih opredel in da po Homerjevem načinu plastično naslikamo orožje, s katerim se bojujejo naši nasprotniki. Ti vzroki so stari, segajo nekaj desetletij nazaj v politično zgodovino slovensko; prebrskati bi morali vse predale slovenskih listov, v prvi vrsti „Slovenskega Naroda“, da bi s črnim na belem utemeljili in dokazali svoje nepristranske trditve.

Glavni vzrok vsega boja je: nejasnost pa slabost v načelih in nazorih, odurnost in — recimo — surovost v obliki.

Rekli smo, da sta med nami dve stranki: konservativna in liberalna. Prva ima korenine svoje v narodu, ki je eminentno konservativen, zvest svojim šegam in navadam, neomahljivo udan veri svojih pradedov. Ta hoče ohraniti ali konservovati to, kar so modri ljudje od nekdanj spoznavali in rabili kot dobro in pravo, drži se onih načel, ki so bila in ostanejo vedno stalna in nepobitna, ob enem pa napreduje po razmerah časa ter loči lupino od zrna, obliko od stvari same. Imenujejo jo tudi „klerikalno“, ker ves boj se suče proti duhovnikom ali klerikom in onim možem, ki duhovnikom še priznavajo pravico, govoriti ne le na leci, temveč tudi v javnem življenju. Koliko resnice je na trditvi, da ta stranka „zametava in izpečava na debelo in drobno najstarše in najsvetejše pravice slovenskega naroda“, o tem hočemo pozneje govoriti.

Druga stranka, liberalna, je tuje seme, katero je časa tok zanesel v naše kraje. Ideje, na videz lepe, v resnici pa pogubljive in škodljive, zatosili so med nas nemško-liberalni listi in pa mnogi omikanci, kateri so se navzeli tujega duha na višjih šolah v velikih mestih. Ta stranka skuša po vzgledu tujih učiteljev s korenino iztrebiti stare dobre pravice, „podreti in odpraviti hočejo vse, kar je bilo nekdanj, in same novotarije staviti na njih mesto.“ Posebni znak te mednarodne zveze pa je boj proti krščanskim načelom, cerkvenim naredbam, in izvajanje teh načel v praktičnem življenju. Skratka: Liberalne stranke v tem slabem pomenu besede na evropskem kontinentu bijejo boj proti veri in cerkvi. To je načelo, katero družji povsod liberalce proti konservativcem.

Tu nam bodo naši domači nasprotniki „odločno in neustrašeno“ ugovarjali, da jih imenujemo liberalce, sklicevali se bodo na najnovejši shod „Slo-

venskega društva“, na katerem se je izreklo, da naj se stranka organizuje kot posebna „narodno-napredna stranka“, trdili bodo, da se je naša stranka „izneverila stari slovenski zastavi (!) ter slutječ v vsakem narodskem napredku nevarnost za vero, poteptala v blato naše najodličnejše pisatelje in pesnike, hotela v nič potisniti naše najboljšje može in vsacega, kdor se je upal v bran postaviti temu početju, ožigosala verskega mlačneža ali pa celó brezverca!“ Tožili in opravičevali se bodo pred svetom: „Neizmerno boli slovenske posvetnjake to očitjanje, kajti dobro vedoč, da hodijo isto pot, kakor njih predniki, neso si v svesti nobenega greha.“

Kako ganljivo znajo govoriti naši „naprednjaki“! Reveži, zapuščeni od brezdomovincev, stopili so v svoj krog, v „Slov. društvo“, ker so „klerikalci čez glave vseh treznomislečih narodnjakov ustanovili svoje lastno politično društvo.“ Res, občudovanja je vredna njihova čista in nesebična ljubezen do naroda, „ki ima globoko vcepljeno v srce sveto vero svojih očetov“. Da, zavijati znajo resnico naši ljubeznivi nasprotniki, ogrinjati plašč skromne in nedolžne ovce, a volkovi smo le mi, ker se bratimo z nemčurji in z nogami teptamo svetinjo narodovo, jezik slovenski.

Predno v prihodnjih številkah zavrtnemo ter kot popolnem neosnovano dokažemo to zlobno in farizejsko obrekovanje, navedemo danes v dokaz svoje trditve, da je slovenska „napredna“ stranka v bistvu svojem liberalna, in to v slabem pomenu besede, odstavek iz „Slovenskega Sveta“, torej lista, ki je nam že od nekdanj nasproten in je bil v najožji zvezi ravno z nekaterimi veljaki „napredne“ stranke. Ta list piše mej drugim v svoji 13. številki t. l. naslednje: „Tudi mi ni umevno, zakaj

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Hadfieldov sin ni bil jedini izseljenec iz Malibory-a. A v kolikih kočah drugje pripravljali so se, kakor on, na dolgo prognanstvo! — Dnevi pred njih odhodom so si povsod jednaki; modérni pisatelj, ki umé dobro popisavati, spisal je sledeče ganljive vrstice:

„Mojtem, ko bratje in sestre pripravljajo prt-ljago in malemu kovčegu, ki mu hráni potrebno obleko, pridenejo rušo s šopkom shamrocka, da, bi ubogi náselnik poleg borne kože ohranil si živ spomin na smaragdni otok, — poučuje skrbni oče, ljubeznjiva mati odhajajočega otroka z nasvéti svoje vere, svoje izkušaje, svoje ljubezni! Zdi se nam, da slišimo govoriti starega Tobijo, kako svojega gorko ljubljene sina blagoslavlja in mu zadnje opomine deli: Moj ljubi sin, ohrani Boga, svojega Gospoda, v svojem srcu vse dni svojega življenja; varuj se privoliti v greh in postav Gospodovih prestopiti. — Varuj se storiti komu, česar sam sebi ne želiš. — Išči si svetov modrih móž! — Hvali Boga vsak čas in prosi ga, da vódi tvoja pota in da vsi tvoji nasvéti v njem ostanejo. — Odhajaj z Bogom! — Vsemogočni naj bo s teboj, da bo tvoj pot srečen, in njegov angelj naj te spremlja!“

Vsak dan, ki so ga šteli do odhoda, bili sta obe družini pri sv. maši v Glengariffu. Slepa Jova-

nica jih je spremljevala, vodila jo je za eno roko Zalika, za drugo njen brat Peter. — V petek po sv. maši stopale so ravno te osebe po poti navzgor v Bantry; polovica prebivalcev vasi je je spremljevala. Med svojim očetom in vikarijem O'Connorjem stopal je Peter molčeč; oče in vikarij sta govorila. — Dospelši na kraj, kjer se cesti stekati, so se ustavili ter poslušali govor svojega dušnega pastirja. Ko pa je pridrdral poštni voz iz Kenmare, pokleknil je Peter pred vikarija in ta ga je blagoslovil. Jurij Hadfield pristopi, blagoslovi sina, objame ga in pritiska na srce. Vsak mu na to podá roko, ter mu solznim očesom želi srečne poti.

Voz je bil že blizu. Peter objame slednjič očeta, brate in sestre, porine kovčeg na voz, prekriža se ter sede med Zaliko in njenega očeta, katera sta ga spremljevala v Cork. — Hadfield je ostal na cesti in gledal za vozom, še-le ko mu je ta izginil izpred oči, se je napotil z vikarijem navzdol proti domu.

Od Glengariffa do Macrooma traja vožnja le šest ur. Ob 7. uri zvečer odpeljali so se potniki z vlakom, ki ob 7³/₄ uri dospe v Cork. Isti vlak pripeljal je dvajset izseljencev, žrtve mnogoštevilnega iztiranja. Spremljal je je prečastiti James M'Fadden, katoliški vikarij iz fare Agabalog.

Dva plemenitnika, z zelenimi trakovi na raméh, pričakovala sta izseljence, da jih popeljeta v veliko poslopje, na katerega dvorišču so jim „plemenitomisleči“ meščani pripravili zadnji obed — na domačih tléh.

Skoro vsi izseljenci — možje in dekleta — so bili mladi, v cvetju svojih let. A veselega, polnega obraza nisi videl mej njimi. Bili so blede, suhe, s cunjami pokrite postave. Ko vsi pridejo k mizi, približa se siv starček Petru in pravi: „Brate, ne vé, morebiti se motim, a tvoj obraz se mi znan zdi; ali nisi iz rodovine Culnanov iz Bantry-a?“

„Po imenu se glasim Hadfield“, odgovori Peter, „a moja stara mati je bila iz rodu Culnanov, žena starega Hadfielda.“

„Velikega mornarja?“

„Da, istega!“

„Jaz sem tudi iz rodu Culnanov in sicer brat tvoje stare matere, sevéda mnogo mlajši od nje. Bival sem v Connemari. Vročica — božja volja naj se vsegar spolni — vzela mi je vso družino. Ostala mi je jedino ta nečakinja Barbika, katero bodem poslal njenemu strijcu v Baltimore. Zeló me je skrbelo, pošiljati jo samo, ker je ne morem spremljevati. Bog — njegovo ime bodi hvaljeno — mi je poslal v tebi sorodca, kateremu priporočam svojo varovanko. Potnina je plačana, in na pristanišču jo bode strije že čakal. Prosim te le, da jo na poti čuješ! Ali mi obljubiš?“

„Sam jo bodem spremil do strijca, da se seznanim z njim, ker tudi jaz v Ameriki nimam znancev.“

„Bogat ni, a je pošten, kar je boljše! Bog te blagoslovi, moj sin, na tvojej dobroti, jutri ti jo bodem izročil, — jaz pa — jaz bodem umrl — v „workhouse“-u.“

(Dalje sledi.)

se liberalci zavejo za narodno stranko; niti liberalizem ni proizšel iz bistva slovenskega naroda, nego je importovano nemško zeljišče, niti narod jih ni izbral za svojo stranko, kar vsaj nekoliko dokazuje poslednje volitve v dunajski parlament. Slovenski liberalci niso tovariši ni srbskim liberalcem, kajti k tem pripada kot jeden iz najvidnejših členov sam metropolit Mihail, človek v najvišji stopinji pobožni in goreči zaščitnik vere svojih pradedov. Tudi se ne dajo primerjati slovenski liberalci z angleškimi. Slovenski liberalizem je zmes slovenskega duha z nemškim verskim ravnodušjem, dasi oni ne priznavajo tega, odkar so jim izpodletele prve poskušnje pred dobrimi petnajstimi leti." Tako pereča resnica že davno niso slišali naši liberalci, in to od moža, ki jih dobro pozná in jim stoji bližje, nego nam.

Kranjska gimnazija.

(Govor poslanca J. Kušarja v državnem zboru dne 27. junija 1891.)

Visoka zbornica! Ni tako, kakor je omenil gospod podpredsednik, da želim govoriti kot protigovornik, temveč se le okoliščine tako nanesle, da sem prišel mej protigovornike.

Nasprotno, jaz hočem še prav odločno nastopiti kot progovornik. In zakaj? Zato, da ustrežem najnujnim željam prebivalstva našega dobrega mesta Kranja.

Hkratu z več drugimi naredbami se je pred kakimi štirimi leti opustila Kranjska gimnazija. Tedaj se je res ta stvar utemeljevala s tem, da se je gimnazija, ki je bila v Kranju od 1861. leta, opustila iz administrativnih oziror.

Omenim naj, da je že francoska vlada 1810. leta spoznala, da je gimnazija v Kranju potrebna, in jo je tudi bila osnovala. To je storila tuja vlada, ki je bila zasela našo deželo. Sevėda je mogočni Napoleon tedaj mislil, da bode dlje časa vladal na Kranjskem, kakor sploh v avstrijskih deželah. Pa bodi temu kakorkoli, ali tajiti se ne dá, da je gimnazija v Kranju potrebna. Obiskovalo jo je primerno število učencev, včasih celo veliko, za to imamo statistične dokaze.

Omeniti hočem, da naše Gorenjsko pošilja precejšnje število učencev v gimnazijo. Posebno naš kmet rad pošlje sina v šolo, da bode „gospod“, to je, duhovnik. Kmet pošilja sina najrajši v gimnazijo, dasi bi bilo želeti, da bi marsikateri lotil se drugih študij. Jaz nočem o tem dalje govoriti, temveč hočem le utemeljiti potrebo, da se zopet obnovi gimnazija v Kranju.

Ljubljanska gimnazija je bila tako prenapolnjena, da so morali namesto opuščene gimnazije v Kranju osnovati novo nižjo gimnazijo v Ljubljani.

Vprašam torej: Čemu se je gimnazija premestila v glavno mesto, kjer je treba ni bilo, ker že imajo višjo gimnazijo, in tako odtegnilo učence s Kranjskega mesta kranjskemu?

Da bi se bila gimnazija v Kranju opustila zaradi premalega števila učencev, temu moram ugovarjati, kajti gimnazija v Kočevju ima še mnogo manj učencev. Za kočevsko gimnazijo dobé se učenci le s tem, da je bogat kmet iz Kočevja na dobro srčen način z razpisom znatnih ustanov za učence te gimnazije pripomogel mladim ljudem, da morejo hoditi v to gimnazijo; Gorenjci si pa iz lastnega nagiba večkrat pri težavnih razmerah prizadevajo izobražiti se v gimnaziji.

Požrtvovalnost kranjskih meščanov je zelo velika, in pripravljani so vse mogoče storiti, da bi se le gimnazija obnovila. Visoka učna uprava morda ni bila dobro poučena, ko se je opustila gimnazija. Bivši ravnatelj, ki je šel v pokoj, — ne vém, če je še živ, — se še toliko ni potrudil, da bi porabil podpore, katere je dobil od kranjske hranilnice. Jaz sem bil osoben prijatelj tedanjega predsednika kranjske hranilnice in sem ga vprašal, zakaj da hranilnica tako malo stori za kranjsko gimnazijo, ko vendar toliko daje za druge človekoljubne namene? Odgovoril mi je: „Ravnatelj mi je rekel, da ni imel priložnosti, da bi bil porabil lanske denar — 200 glđ.“

To ni bilo res! Najbrž ravnatelj ni maral službovati v Kranju in je delal na to, da se gimnazija opusti. Vsaj meščani v Kranju največ tako sodijo. Naslednik njegov pa tudi ni bil dosti bolj vnet za gimnazijo in je z nejasnimi poročili največ pripomogel, da se je gimnazija razpustila. To je občno mnenje v Kranju.

Mimogredé opomnim, da bi bilo dobro, da bi v vsakem ministerstvu, kjer je toliko uradniških mest, bil vsaj jeden višji uradnik, — nižji so morda, — iz vsake kronovine, kateri bi dobro poznal razmere svoje dežele in bi jih lahko pojasnil ministru, ko bi bilo treba. Jaz to rečem posebno z ozirom na Kranjsko, ker mi je znano, da s Kranjskega ni nikogar v ministerstvu notranjih stvari.

Da se predolgo ne mudim, hočem le še visoko vlado uljudno prositi, naj znova resno pretresa obnovenje gimnazije v Kranju in za drugo leto (1892) postavi dotično svoto v budget. Visoko zbornico pa prosim, da vsprejme dotično resolucijo, katero bodem izročil gospodu predsedniku. (Dobro! Dobro!)

„Matica Slovenska“.

LXXXIX. odborova seja v sredo, dne 8. julija 1891.

(Konec.)

Za letos je plačalo 1024 letnikov; od zadnje seje (15. aprila) je pristopilo društvu na novo 67 članov, in sicer vsi kot letniki, namreč:

1. Benko Ivan, učitelj v Lovodnjah.
2. Berlot Anton, vikar na Srednjem.
3. Beseljak Franc, c. kr. konj. strelcev v Sinju.
4. Bežek Rupert, c. kr. notar v Trziči.
5. Bisail Alojzija, učiteljica v Kanalu.
6. Bralno društvo pri sv. Andraži.
7. Bralno društvo v Cezanjevih.
8. Brezigar Josip, učitelj v Dobrdomu.
9. Čekal Ferdinand, kaplan v Jesenicah.
10. Čitalnica narodna v Brežicah.
11. Dugulin Ivan, župnik v Ajdovščini.
12. Gilly Peter, c. kr. poštar v Kropi.
13. Harcin Mihael, posestnik v Šmihelu na Koroškem.
14. Hauptman Andrej, pos. sin na Ruti.
15. Hiersche Franc, kaplan v Planini.
16. Homan Jos., kaplan v Črni.
17. Jaklič Franc, učitelj v Ljubljani.
18. Jalnopomec Andrej, klerik v Zagrebu.
19. Janežič Franc, doktorand v Avguštnjevi na Dunaji.
20. Kavčnik Ivan, c. kr. sodn. pristav v Kranju.
21. Kofol Valentin, mizar in cerkovnik v Kanalu.
22. Kogej Ferdinand, vikar v Črnom Vrhu pri Idriji.
23. Komavli Filip Jakob, učitelj v Desklah.
24. Kovačič Blaž, bogoslovec v Zagrebu.
25. Krejči Dav., kaplan v Žabnicah.
26. Križman Ignacij, učitelj v Gabrijah.
27. Križnič Josip, učitelj v Ligu pri Kanalu.
28. Kržič Josip, posestnik v Borovnici.
29. Kulnovič Josip, trgovec v Brežicah.
30. Kukovič M., kaplan v Konjicah.
31. Loeschnik Avgust, trgovec pri sv. Lorenci.
32. Luvin Peter, učitelj v Vojsčici.
33. Medvešek Peter, nadučitelj v Opatjemselu.
34. Megušar Jurij, trgovec v Kropi.
35. Mojžišek Ant., kaplan v Poličanah.
36. Možina Anton, učitelj v Levpi.
37. Pajek Jakob, kaplan v Slov. Bistrici.
38. Papler Jakob, farni oskrbnik v Gorenčah.
39. Pavletič Franc, kaplan v Ločniku.
40. Pevsko in bralno društvo na Opčinah.
41. Regally Franc, stud. jur. na Dunaji.
32. Repič Peter, nadučitelj na Uncu.
43. Resman Ivan, žel. uradnik v Nabrezini.
44. Rozman Josip, bogoslovec v Celoveu.
45. Rožman Vekoslav, bogoslovec v Zagrebu.
46. Rustija Anton, učitelj v Kalu.
47. Sadu Fortunat, učitelj v Ščavniskem dolu.
48. Schiffrer Ludovik, kaplan v Borovnici.
49. Dr. Sedej Franc, c. kr. dvorni kaplan itd. na Dunaji.
50. Sturm Anton, bogoslovec v Celoveu.
51. Šantl Matija, posestnik v Hijaševih.
52. Šijanec Vekoslav, bogoslovec v Zagrebu.
53. Šumah Valentin, župnik v Šmihelu na Koroškem.
54. Tamše Valentin, župnik na Prihovi.
55. Tomc Marija, gostilničarica v Spodnji Šiški.
56. Tomšič Fr., uradnik v Trebnjem.
57. Turzan Silvester, bogoslovec v Zagrebu.
58. Uršič Andrej Anton, podružnik v Kanalu.
59. Verhunc Andrej, posestnik na Bledu.
60. Voditeljstvo zas. dekliške šole v Celju.
61. Vozlič Jakob, mestni kaplan v Radgoni.
62. Wagner Ivan, kaplan v Pliberku na Koroškem.
63. Wenig Karol, kaplan v Ljutomeru.
64. Witzman Franc, učitelj v Ribnici na Štajerskem.
65. Wrus Josip, kaplan v Trziči.
66. Zdolšek Andrej, kaplan na Paki.
67. Zupan brata, orglj. mojstra v Kamni Gorici.

Prirastek knjižnice znaša za isto dobo 64 knjig, zvezkov in časopisov; večinoma po zameni, nekoliko tudi vsled daril; največ slovenskih, čeških in ruskih; nekaj hrvaških, latinskih, bolgarskih, nemških in angleških.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. julija.

Notranje dežele.

Mladočehi. Ker Mladočehi neso hoteli prevzeti mandatov, je s Češkega voljenih pet Čehov in

pet Nemcev v delegacijo, tako bi bili le štirji Nemci in šest Čehov. Mladočehi neso hoteli prevzeti mandatov iz dveh uzrokov. Njim ni ugajalo, da bi bil voljen poleg njih še jeden Staročeh, ker bi se s tem potrdilo, da staročeska stranka še ni izginila, kakor radi trdijo Mladočehi. Veleposestniki so popolnoma pravilno postopali, da so Staročehom odstopili jeden mandat, ker je velik del češkega naroda staročeskega mišljenja. Glavni uzrok je pa to, da Mladočehi sploh neso marali priti v delegacijo, ker bi bili morali ondu pokazati svojo barvo gledé na vnanjo politiko. In baš, kar se tiče vnanje politike, je mej njimi največja nejasnost in največja nesloga.

Srbi v Pragi. V nedeljo pripeljalo se je v Prago gledat razstavo stoindvajset Srbov. Češko prebivalstvo jih je navdušeno vsprejelo. V raznih govorih se je posebno naglašala slovanska vzajemnost, in pa, da bodočnost pripada Slovanom. Nekateri govori bili so malo nepreviđni, kajti slovanski nasprotniki bi jih utegnili napak tolmačiti. Posebno je pa bilo odveč, da je jeden govornik proslavljal Jana Husa in Žižko. Sicer je to storil le neki Srb, kateremu morda razmere niso dobro znane. Proslavljenje Husovo ne ugaja češkim plemenitašem in jih odganja od skupnega delovanja z drugimi bori-telji naroda češkega. Mora pa užaliti tudi vse dobre katolike, katerih je na Češkem velika večina.

Južnoogersko razstavo v Temešvaru je otvoril v nedeljo ogerski trgovinski minister. V svojem govoru je naglašal napredek Ogerske, uva-janje reform in pa, da se bode z novimi pogodbami odprla pot ogerskim pridelkom in izdelkom v ino-zemstvu. Govoril je mnogo, ali o razstavi pa malo, iz česar bi lahko sklepali, da ni baš posebno sijajna.

Vnanje države.

Avstrija in Rumunija. Konec je večletni carinski borbi mej Avstrijo in Rumunijo. Državni zakonik je že objavil naredbe, po katerih se odpravi vse izjeme carine za rumunsko blago. Odslej se bode blago iz Rumunije dovažalo z istimi pogoji, kakor se iz drugih držav. Živinorejci bodo nekoliko na slabšem, ker bodo rumunski volji zopet delali konkurenco, ali zato pa se bode odpila našim trgovskim izdelkom pot v Rumunijo. Konec carinske borbe je pa velikega političnega pomena. Nasprotna narodnogospodarska politika je kolikor toliko ovirala dobre politične odnošaje mej Avstrijo in Rumunijo. Bismarck je sicer nekoč se izjavil, da narodnogospodarska politika ni v nikaki zvezi z drugo politiko, ali v praksi se pa navadno kaže drugače. Javaljne bodo kje simpatizovali za državo, ki jih skuša narodnogospodarski uničiti.

Shodi vladarjev. Govori se, da car ruski pride letos v septembru v Berlin. Ta prihod ruskega carja v nemško prestolnico bi pač Francozom ne ugajal, kajti dokazoval bi, da je do zveze mej Rusi in Francozi še precéj daleč. Zatrjuje se pa tudi, da kraljica angleška pride v Berlin. S tem bi le vrnila pohod nemškega cesarja, ali v Parizu bi pa tudi tega radi ne videli, ker bi vsekako dokazovalo prijazne odnošaje mej Nemci in Angleži. Vesti o teh shodih so pa sevėda le časniška ugi-banja, kaj oficijelnega se še ni naznanilo.

Francozi in Rusi. Kakor je izvedel angleški list „Daily Chronicle“, dobili so ruski častniki nalog, da ne smejo ničesar govoriti o politiki, ko bode pomorsko brodovje v Kronstadtu. Banketa na čast Francozom se bajé ne udeleži car Aleksander. Če se potrdi ta novica, bode prihod francoskega brodovja v Kronstadt izgubil jako mnogo pomena.

Boulangier. Umrla je prijateljica generala Boulangerja de Bonnemain. Ta je dobivala obresti od 1,200.000 frankov in je močno podpirala generala. Sedaj bode generalu ta podpora odšla in jelo mu bode pomanjkovati denarja. Kaj bode sedaj storil, ni še gotovo. Tako potratno ne bode več mogel živeti. Govori se, da se hoče povrnuti v Francijo in zahtevati, naj se obnovi njegova pravda. Vladi bi s tem napravil velike neprijetnosti. Dvomit ni, da bi ga državno sodišče znova obsodilo, ali po deželi bi se pa narod zopet začel navduševati zanj, zlasti v Parizu bi utegnulo nastati nevarno gibanje. Za vlado bi to bilo tem nevarnejše, ker že itak ne stoji posebno trdno.

Francoški zbornici pojmeta v soboto na počitnice. Za vlado je to velika sreča, kajti poslednje seje so pokazale, da nima več zanesljive večine. Nekaterim poslancem morda Freycinet že predolgo vlada. Ob počitnicah bodo volilni shodi in poslanci bodo imeli priliko izvedeti, kako sodijo volilci o sedanjí vladi. Po počitnicah pa se bode odločila Freycinetova usoda. Najbrž bode takoj prišlo do ministerske krize. Predsednik republike bode pa le s težavo sestavil novo vlado. Republikanska stranka je tako razcepljena, da je težko sestaviti vlado, ki bi dobila v zbornici večino. Več republikanskih poslancev je pa, ki mislijo, da morajo vsaki vladi delati opozicijo.

Občinske volitve na Grškem so bile v nedeljo. V Atenah izvoljen je pa župana Trikupisov pristaš Molas. Če so tudi po deželi izpale volitve za opozicijo tako ugodno, kakor v Atenah, pričakovati je, da bode Delyannis kmalu dovladal. Občinske volitve na politiko sicer nimajo neposrednega upliva, ali kažejo mišljenje naroda, kar pa že upliva na nekatere poslance. Trikupis sam je moral že slutiti,

da se zanj razmere na boljše obračajo, kar je bil šel v Beligrad in Sofijo, da se je posvetoval s srbskimi in bolgarskimi državniiki o bodoči balkanski politiki. Ko bi se ne nadejal, da pride na krmilo, ne imelo bi njegovo potovanje nobenega pomena.

Izvirni dopisi.

Iz Radovljice, 20. julija. V nedeljo 19. t. m. je počastilo pevsko delavsko društvo „Slavec“ radovljiško mesto s svojim pohodom. Sprejem je bil slovesen. Mej strelom s topiči stopa sl. društvo z razvito zastavo proti slavoloku, kjer je pozdravi mestni župan g. A. Roblek kot predsednik pevskega društva „Triglav“, gđč. Rabičeva pa podá s primernim pozdravom bujen šopek g. predsedniku Valentinčiču. Obema se zahvali g. predsednik na pristrénem pozdravu, omenjajoč, da ni pričakoval tako slovesnega vsprejema. Na to nagovori v imenu požarne brambe g. Kosmač, na kar se mu zahvali g. predsednik izražujoč posebno veselje, da jih tudi požarna bramba počasti s pozdravom. Zdaj zapoje sl. društvo „Kranje glej tvoja zemlja je zdrava“. Mej živio-klici pomika se društvo dalje. Ko dospé v mesto, vsipljejo se raz okna cvetlični šopki, raz hiše pa vibrajo trobojnice.

Ob 10. uri se je udeležilo sl. društvo sv. maše, pri kateri so izborni peli slovensko Nedvedovo mašo. Pri skupnem obedu in sledeči veselici na gostilniškem vrtu g. Hiršman-a so se menjavali navdušeni nagovori in odgovori — omenjamo vlasti g. predsednikovega na g. župana — z lepim petjem. Došlo je tudi več telegramov.

Po dokončani veselici gre društvo spremljevano od „Triglava“ in obile množice na postajo. Kakor jutraj pri prihodu, tako zdaj pri odhodu pozdravlja drage goste pok topičev. Na postaji še pojeta vrsteč se sl. društvo „Slavec“ in „Triglav“.

Ta izvanredni obisk ljubljanskih gostov v tako obilnem številu gotovo ne bode ostal brez vpliva na radovljiško mesto, vpliva, katerega označujejo besede na slavoloku:

Slavčev divni glas
Vzbuja naj domoljubje v nas!

S Save ob južni železnici, 19. julija. (Birna. Razpis cerkvenikove in organistove službe.) Tudi savska mala župnija, katera se razteza na obeh straneh bistre reke Save, čakala je letos redko srečo in nepopisno veselje. V ponedeljek 13. t. m. so prevzvišeni knezoškof delili tu zakrament svete birme 139 otrokom; 50 je bilo domačih, drugi so prišli od drugod, največ iz Polšnika. Predvečer okrog 6. ure pripeljali so se prevzvišeni v spremstvu nekaterih gospodov iz Hotiča na Savo. Sprejeli smo jih v vasi ter spremili v lepo cerkev sv. Nikolaja. Po skromnih močeh smo skrbeli za dostojen sprejem.

V ponedeljek ob 8. uri pričelo se je cerkveno opravilo. Duhovnikov je prišlo lepo število k tej slovesnosti. Petje oskrbeli so dobro izvežbani gospodje litijski peveci, katerim tu javno izrekam svojo zahvalo.

Na Savi smo brez cerkvenika in organista že od sv. Jurija; služba je razpisana do 15. avg. t. l. Cerkovnikova služba je dobra, stanovanje čedno, ima dve sobi, zraven je kuhinja, klet, hlev, tudi sta dva vrtička za potrebno zelenjad. Bère je do 44 mernikov žita, polovica pšenice, drugo ajde, dobi se še nekaj prediva in družih reči. Štolnina po navadi znaša na leto do 50 gld.; letos smo poboljšali plačo za orgljanje za 30 gld. Ako bo otroke poučeval v branju, pisanju in računstvu, dobi 100 gld.; to je zagotovljeno od šolske oblasti.

Prosilci za to službo naj pošljejo svoje prošnje s potrebnimi spričevali zmoglosti in lepega vedenja cerkvenemu predstojništvu. Služba se lahko precej nastopi. Oženjeni brez družine ali z malo družino imajo prednost. Prosti pa naj vzame seboj mater, ali sestro ali drugo pametno osebo. Več se izvé pri podpisnem. Pošta Sava ob južni železnici.

Martin Molek, župnik.

Dnevne novice.

V Ljubljani, dné 21. julija.

(Državni poslanci v Pragi.) V soboto popoldne je bil v Pragi na Žofinskem otoku banket na čast državnim poslancem. Bilo je 83 udeležnikov, in sicer vsi došli državni poslanci, mnogo članov češkega plemstva, več bivših staročeskkih poslancev, zastopniki izložbenega odbora, mesta Praga, deželnega odbora itd. Prvo napitnico je govoril deželni maršal

knez Jurij Lobkovic na došle poslance kot zastopnike prave avstrijske misli in na cesarja. Princ Karol Schwarzenberg je napil gostom z željo, naj bi jim praška razstava, dokaz moči zavednega in naprednega naroda, ostala v najlepšem spominu. Grof Karol Buquoy je napil grofu Hohenwartu kot Čehom najpriljubljenejšemu državniku, ki je v nevarnih dneh združil močno falango sobojevnikov v državnem zboru. Mej napitnico je vstalo vse občinstvo; navdušeni slava-klici so odmevali po dvorani. Grof Ferd. Deym je napil načelom pravičnosti in avtonomije, katera zastopa Hohenwartov klub. Grof Hohenwart se najprvo zahvali na preprijaznem vsprejemu. „Prišli smo, — nadaljuje govornik, — ne iz same radovednosti, temveč v prepričanju, da najdemo tu v dovršeni meri, kar more storiti marljiv in napreden narod... Na tem mestu, katero so mi zaupali moji tovariši, hočem ustrajati ter kraljevini češki koristiti po svojih močéh. Kraljevina češka zavzema prvo mesto v avstrijskem cesarstvu, zato pa bode tudi dosegla, kar more zahtevati po pravici. O tem ne more nikdo dvomiti, kdor je videl uspehe Vašega dela.“ (Navdušeno ploskanje in „slava“-klici.) Govorili so še: grof Stadnicki, grof Zadvic, grof Dáffy, dr. Kathrein, dr. Šole, baron Dipauli in prelat Karlou. Zvečer je bila v narodnem gledališču slavnostna predstava.

(Osebnosti.) Minister za nauk in bogočastje je uvrstil v osmi službeni razred g. Fr. Hubada, profesorja na prvi državni gimnaziji v Gradcu, g. Ivana Krusiča, na državni gimnaziji v Celju, in dr. Josipa Pajeka, profesorja na državnem gimnaziji v Mariboru.

(Krajevna imena.) A. pl. Jaksch, arhivar koroškega zgodovinskega društva, izdal je knjižico „Eine offene Antwort“, v kateri skuša oporekati trditvam in razkazovanju knjižice „Zur Ortsnamenforschung in Kärnten. Ein Wort der Richtigstellung und Abwehr“. Zadnje knjižico je izdalo „kat. pol. društvo za Slovence na Koroškem“ kot odgovor na Jaksch-ovo delce: „Ueber Ortsnamen“. Akoravno slovenskega jezika nezmožen, razlagal je g. Jaksch (se vé po svojem kopitu) slovenska krajevna imena ter je v spisu dal duška tudi svoji mržnji do vsega, kar diši po slovanstvu. Na ta stranskarški spis je povsem stvarno odgovorilo „katol.-politično društvo“; pa ta odgovor je g. arhivarja toliko razljutil, da je izdal omenjeno knjižico. Kaj več o nji spregovorimo pozneje.

—rn—

(Z Gorenjskega) se nam piše: Zidanje nove cerkve na Brezjak vrlo napreduje. Krasno pročelje je dozidano, sprednji del cerkve pokrit, zvonik se je še dvignil čez višino cerkve. Glavno delo se suče sedaj okoli kapelice čudodelne Matere Božje. Svete maše se beró kakor poprej, dasi se je poprejšnja cerkvena skrčila na samo kapelico in veliki oltar. Jednoglaska sodba o tej stavbi je, da bode kras celi Gorenjski. Kakor druga leta, privabil je tudi letos sveži, čisti gorenjski zrak prav mnogo gostov iz bližnjih in daljnih krajev k nam. Povsod že ne dobiš stanovanja. Posebno veliko gostov ima Bled, kjer letos svira jedenkrat v tednu vojaška godba iz Ljubljane. Vreme imamo krasno, le kmetovalci si želé blagodejnega dežja. Letina obeta še precej dobro.

(Dve pritožbi.) Prejeli smo mej drugimi te dni tudi dva obširna dopisa od prav priprostih dopisnikov, ki nas prosita, naj pošljemo njuno pisanje tiskano mej svet. Tema prošnjama moremo iz raznih uzrokov le deloma ustreči, ker svetu ni treba vedeti, kje so se včeraj ali danes sprle jezične ženice, kje je ta ali oni malo pregloboko pogledal v kozarec in se zvrnil v jarek pod pot. Ker pa prosita „prav lepo“, da ne vržemo listov v koš — tudi vredniške koše že poznajo naši kmetovalci — naj zvedó naši čitatelji, da je doli v Št. Janžu na Dolenjskem cerkovnik, ki prav rad oblačici zvoní. To sicer ni nič posebnega, ker vsakega cerkovnika je to lepa in hvaležna naloga, da opozarja z zvonom ljudi, naj molijo, da Bog odvrne točo in prehude nalive. Ali ta cerkovnik, ki je sedaj brez imena v „cajtengah“, ima to grdo in pohujšljivo navado, da med zvonjenjem kadí smodke, namesto da bi molil. Ljudje se nekda pogovarjajo ob nedeljah pod lipo, da bode vsak posestnik namesto žitne in vinske bère dal cerkovniku samo po jedno smodko, če se ne poboljša, kar pa se bode gotovo zgodilo. — Nekje na Notranjskem blizo Postojne je, kakor nam piše nekdo v imenu mnogih očetov in mater — če

je to zadnje res, ne vemo — lepa šola s stanovanji za dva učitelja in cerkovnika. Elen od teh pa bi rad prostornejše stanovanje, zato sili jednega, naj se mu umakne. Ker pa ta ne more bivati pod milim nebom, preti, da bode dal slovo neuljudnemu sotovarišu pod isto streho, česar pa menda ne želé ljudje. Toliko menda dovolj, gospod dopisnik? „Višji gospodje“ tudi dobro vedó, da je boljša kratka sprava, kakor dolga pravda.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Vsled prijateljskih poročil iz Kámenika povodom VI. velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Kámeniku dné 23. julija objavlja se nastopni celotni vsprejedi: 1. Skupni odhod iz Ljubljane (Rudolfov kolodvor) 7:30 min. zjutraj. 2. Dohod v Kámenik ob 9. uri. Slavnostni vsprejem skupščinarjev in gostov na kolodvoru po blagor. g. mestnem županu ter slavnih društvih: Načelníštvo podružnice sv. Cirila in Metoda; čitalnica; Lira; ognjegasno društvo; veterani. Mimo čitalnice do Fišerjeve restavracije za eventualni zajutrek. Odmor. 3. Ob 10. uri služba Božja v dekanijsko-župni cerkvi. 4. Ob 11. uri v mestni dvorani zborovanje po poprej naznačenem redu. 5. Ob 1. uri v salonu Fišerjeve restavracije banket s petjem društva „Lira“. 6. Ob 5. uri veselica s petjem in godbo na Fišerjevem vrtu pri Petriču. 7. Ob 1/2 9. uri skupni odhod z godbo na kolodvor. Povratek v Ljubljano.

(S Toplice) na Dolenjskem se nam poroča: Od 16. t. m. imamo z Novim Mestom dvojno poštno zvezo na dan, in to ostane tudi v prihodnje od 15. maja do 15. septembra. Prva pošta hodi iz Novega Mesta ravno opoldne ter prihaja na Toplice ob 1/2 2. uri; vrača se ob 1/2 3. uri v Novo Mesto, kamor pride ob 4. uri. Ta pošta dovažna na Toplice pisma in potnike od litijske in krške pošte in nazaj za litijsko pošto. Druga pošta hodi iz Novega Mesta po prihodu ljubljanske, dovažna na Toplice ob 1/2 6. uri potnike in pošiljatve ljubljanske in metliške pošte; vrača se ob 7. uri in prihaja v Novo Mesto ob 9. uri. S tem je jako ustrezno gostom na Toplicah, ker redno dobivajo pisma in časnike in imajo vsak dan dvojno zvezo z Novim Mestom.

(Mednarodna slavnost katoliške mladine v Rimu.) Odbor za slavnostno potovanje katoliške mladine v Rim na grob sv. Alojzija izdal je poseben oklic, v katerem vnema katoliško mladino vseh narodov, naj se pridruži velikim slavnostim, ki se bodo vršile v Rimu od dné 27. sept. do 2. oktobra leta 1891. — Namen tej slavnosti, kakor poroča „Le moniteur de Rome“, je trojen. Mladina katoliška se vabi v Rim, da skaže sv. Alojziju svoje spoštovanje, da pokaže svojo vero in svojo pobožnost; vabi se v Rim, da potrdi jedinstvo duha in sreca, ki druží katoliško mladino v kljub raznim narodnostnim razlikam; naposled se vabi v Rim mladina v ta namen, da prejme nauk in blagoslov sv. očeta. — Oklic se završuje z geslom: Bogu našo vero! Sv. Alojziju naše spoštovanje! Cerkvi našo ljubezen! Sv. očetu Leonu XIII. našo sinovsko neomahljivo vdanost! — Slovesnost se bo vršila po nastopnem programu: V nedeljo dné 27. septembra ob 4. uri popoldne obišče mladina grob sv. Alojzija v cerkvi sv. Ignacija. — V ponedeljek je ob 10. uri slovesna sveta maša v imenovani cerkvi. — V torek je avdijenca pri sv. očetu. — V sredo je mednarodni shod raznih društev katoliške mladine. — V četrtek je sv. maša, katero bode daroval papež v vatikanski baziliki. — V petek ob 4. uri popoldne zahvalna slovesnost na grobu sv. Alojzija.

(Višja gimnazija v Travniku) pod vodstvom očetov jezuitov je štela koncem letošnjega šolskega leta 129 učencev. Razven 24 so vsi drugi tudi v zavodu stanovali. Bošnjakov in Hercegovcev je bilo 86, iz drugih krajev monarhiije jih je bilo 37, 6 jih je bilo inozemcev. Po veri je bilo 117 katolikov, 9 pravoslavnikov in 3 židje. Nauke so splošno vsi prav ugodno dovršili.

(25. občni zbor I. ljubljanskega društva za podporo in oskrbljevanje bolnih in onemoglih udov) vršil se je v nedeljo ob 11. uri v mestni dvorani v navzočnosti mnogih članov. Odbor je predložil tiskano poročilo, v katerem poroča o 25letni zgodovini društva, katero sicer tiho pa vspešno deluje za svoje društvenike. Dosedaj je izplačalo udom nad 24.000 gld. podpore. Glavni blagajnik g. Anton Klein poroča o računskih zaključkih za leto 1890. Dohodkov je bilo 1410 gld. 12 kr., troškov 1371 gld., 24 kr. Premoženje iznaša 5044 gld. 70 kr. Gosp. Widmayer kot načelnik preglednega odseka poroča, da so vsi računi v redu, ter izreka zahvalo vodstvu,

posebno pa glavnemu blagajniku g. A. Kleinu. V vodstvo so bili izvoljeni gospodje: Dr. Keesbacher, ravnatelj; J. Kovač, njegov namestnik; Ant. Klein, glavni blagajnik; Alojzij Eberle, preglednik; dr. Schaffer, zapisnikar. Društvo šteje 112 udov. Od boru se naroči, naj strožje postopa glede na vplačila in podpore. Na predlog g. J. Kovača so bili za častne člane izvoljeni kranjska hranilnica, ki je društvu darovala 2800 gld., dr. Keesbacher, Anton Klein, dr. Schaffer, Fr. Drenik in K. Karinger z ozirom na zasluge pri vodstvu društva in prirejanju javnih tombol, ki so društvu donesle 3898 gld. Ravnatelj dr. Keesbacher se končno spominja ustanovitelja društva, dr. Coste, in njegovega naslednika dr. viteza Schöppel-a.

(Novomeško višjo gimnazijo) je obiskovalo koncem tega šolskega leta 207 učencev; mej temi je bilo 18 Novomeščanov, 169 sploh iz Kranjske, 17 Štajercev, 1 Primorec, 1 Moravec, 1 Oger; po narodnosti 195 Slovencev, 11 Nemcev, 1 Čeh; po veroizpovedanju vsi katoliki. Odličnih je bilo 21 učencev, prvi red jih je dobilo 139, drugi 22, tretji 2, 21 jih ima ponavljalne skušnje. Maturo je delalo 18 osmošolcev; 4 so jo prestali z odliko, 7 z dobrim uspehom, 5 jih bo delalo čez dva meseca, vsak iz jednega predmeta, 2 pa čez jedno leto. Šolnine so plačali učenci 2580 gld., ustanove so znesle 2483 gld. 49 kr. V letnem poročilu je spis g. prof. L. Koprivška: „Latinsko-slovenska frazeologija k I. knjigi Caesarjevih komentarjev ‚de bello gallico‘ za naše četrtošolce“.

(Z Brezja) na Gorenjskem se nam piše: Ker marsikateri Marijinih čestilcev dvomi, ali bo mogli biti prisotni pri sv. maši, če se z jutranjim vlakom pripelje na to božjo pot, naznanjamo, da vsak dan ob 9. uri zjutraj daruje sv. mašo jeden domačih gg. duhovnikov.

(Milijon in 300 tisoč gld. iz Amerike.) Kakor poroča karlovški list „Svetlo“, prišlo je zadnjih sedem let na pošto v Metliki od delavcev v Ameriki milijon in 300 tisoč gld. Na to pošto dohajajo pošiljatve tudi za hrvatske občine Sošice v Žumberku, Ozalj in Ribnik.

Telegrami.

Dunaj, 21. julija. Najvišji zdravstveni svet se je po preteku svoje opravilne dobe na novo sestavil z istim predsedstvom in člani.

Trst, 20. julija. Pri banketu povodom 25letnice pomorske bitke pri Visu je bila prva napitnica na cesarja. Kapitan L'Abres se je spominjal junaške smrti mornarjev na italijanskih ladjah „Re d'Italia“ in „Palestro“, rekel, da je nekdanji sovražnik postal naš zaveznik in je napil italijanski mornarici.

Kragujevac, 21. julija. V vojaškem arsenalu so ustavili delo vsi delavci zaradi zaostale plače. Delavci kličejo: Dajte nam kruha! Mesto je vznemirjeno.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je mehko, toda ob enem uplívno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepí želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtje. — Cena steklenice 10 kr. (300—140)

Tuji.

19. julija.

Pri **Maliču**: Richter, slikar; Menkeš, potovalec; Hostnik, Lamprecht, Leidlmayer, trgovci, z Dunaja. — Baselli s hčerjo

iz Gorice. — Kornitzer s soprogo z Reke. — Breitlachner, vojaški oskrbovalni oficijal, iz Oseka. — Fichtner, zasebnica, iz Radovljice. — Windt, tovarnar, iz Prage. — Piecenin, zasenica; Mazalors, Averone, trgovec; Colajani z rodbino, iz Trsta. — Grohman, uradnikova soproga, z rodbino, iz Črnomlja. — Humel, oskrbnik, s sestro; Rostner, iz Ljubljane.

Pri **Stonu**: Valentinič, potovalec; Rautman, knjigo-tržec, s soprogo, z Dunaja. — pl. Wohlgemuth, fregatni kapitan, s soprogo; gospa pl. Ritter s hčerjo, iz Trsta. — Locker, ravnatelj, s sinom, iz Lienea. — Daxat, zasebnica, iz Gradca. — Kolman, in Korbar, potovalec, iz Koprivnice. — Vičič iz Komna. — Kutte, trgovec, iz Budimpešte. — Schmin, trgovec, iz Prage. — Kohl in Sabathil iz Žateca. — Eisler, trgovec, iz Vel. Kaniže.

Pri **Južnem kolodvoru**: Holzer, profesor, z Dunaja. — Smolinger in Selanitz s Štajerskega. — Južna, hišni posestnik, iz Zagorja. — Obranc od sv. Tomaža. — Rupčić od sv. Lovrenca.

Umrli so:

17. julija. Vida Odlazek, železniškega uradnika hči, 14 mesecev, Parne ulice 17, katar v črevih.

18. julija. Anton Učak, delavec, 50 let, Ulice na Grad 11, jetika. — Alojzij Blas, delavec sin, 1½ meseca, Karlovska cesta 22, katar v želodec. — Marija Stern, delavka, 43 let, Kravja dolina 11, demencia.

19. julija. Ivan Erzin, čevljar, 40 let, Emonska cesta 10, jetika.

V bolnišnici:

15. julija. Jožefa Pirš, kuharica, 45 let, jetika.
18. julija. Franc Ascher, privatni uradnik, 81 let, katar v črevih.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
		barometra v mm	toplotna po Celsiusu			
20	7. u. zjut.	733.2	18.4	sl. vzh.	oblačno	00.0
	2. u. pop.	738.0	20.6	sl. jvzh.	"	"
	9. u. zveč.	738.1	17.8	"	"	"
Srednja temperatura 18.9°, za 0.6° nad normalom.						

II. izkaz darov za Prešernov spomenik.

Prenesek	369 gld. 09 kr.
J. G. v T.	5 " "
Petošolci v Novem Mestu	10 " "
Neimenovane v Kranju	1 " "
Čisti dohodek vrtno veselice pevskega društva „Slavec“ dne 14. junija	52 " 57 "
Fr. Hrašovec, c. kr. upok. sodnik v Gradcu	1 " "
Jožef Marn, c. kr. profesor v Ljubljani	11 " "
Dr. J. Kotnik, notarski koncipijent v Ljubljani	10 " "
Dijaki iz Maribora, Celja, Ptuj in Gradca pri končni veselici v Ptuj	3 " 30 "
Skupaj	462 gld. 96 kr.

Do današnjega dne je podpisanih vsega skupaj 769 gld. 9 kr., od katerih je po gorenjem izkazu izplačanih 462 gld. 96 kr.

V Ljubljani, dne 18. julija 1891.

Anton Funtek, blagajnik.

POTOVALNI ZVEZKI (Reisehefte), kateri se poljubno zložijo iz posamičnih vrnih listkov za vsako evropsko in izvanevropsko želenico ali parobrodno črto, 45 dni veljavni, pravni za ravno sedaj pričešno potovalno dobo, dobe se po jako znižani ceni v Jos. Paulinovi mejnarodni potovalni pisarni v Ljubljani. Cena n. pr. Ljubljana - Dunaj nazaj gld. 12.— in višje. Pojasnila in programi vedno zastoj na razpoložbo. (10—1)

Sargove glicerinske specialitete.

Odkar sta izumila glicerinske specialitete F. A. Sarg in Karol Sarg, rabi jih njeno veličastvo cesarica in drugi udje cesarske naše rodovine, kakor tudi mnoge tuje knežje rodbine. Te specialitete priporočajo: prof. baron Liebig, prof. pl. Hebra, pl. Zeissl, cesarski svetnik pl. Scherzer itd. itd., dvorna zobozdravnika Thomas na Dunaji in Meister v Gothi itd.

Glicerinsko mlo, pravo, neponarejeno v papirji 60 kr., v škatljici 65 kr., v deščicah po 3 koške vkupe 90 kr., v škatljici po 3 koške 60 kr.
Medeno glicerinsko mlo v zavitku po 3 koške 60 "
Tekoče glicerinsko mlo v steklenici 65 "
(Najboljše sredstvo za razkave noge in nečisto polt.)

Glicerinska ustna krema v steklenici 50 "
Glikoblastol (sredstvo za lepe lase in odstranjenje lišajev itd.) v steklenici gl. 1.—
Toaletno karbol-glicerinsko mlo v zavitku po 3 koške 120 "

KALODONT, glicerinska zobna krema po 35 "
(Izvrstno sredstvo za lepe svitle zobe.)

F. A. Sargov sin & comp., c. in kr. zalagatelj na Dunaji.

Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah. (42)

Dunajska borza.

Dne 21. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld. 75 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 80 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 50 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 95 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1024 " — "
Kred tne akcije, 160 gld.	295 " — "
London, 10 funtov strl.	117 " 60 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 35 "
Cesarski cekini	5 " 58 "
Nemških mark 100	57 " 80 "

Dne 20. julija.

Ogerska zlata renta 4%	105 gld. 15 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 20 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	185 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	180 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 " 20 "
Zastavna pisma " " " " 4½%	100 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	187 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " 75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	— " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	49 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2735	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103 " — "
Papirni rubelj	1 " 28 "
Laških lir 100	46 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:
4% gallške propinacijske zadolžnice.
4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.
4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. leta srečke.

Serijsko žrebanje že dne 1. avgusta.

Promese

na cele srečke gld. 14½ } in 50 kr. kolek.
na petino srečke " 4 }

Glavni dobitnik gld. 300.000 avstr. velj.

Premijsko žrebanje dne 2. novembra.